

"BOHOSLUŽEBNÍK" BŘEZEN 2020

1	Ne	1. Neděle postní	7:30 Domanín	křížová cesta (vedou muži)
			8:00 Domanín	Za farní společenství
			9:00 Bzenec	křížová cesta (vedou muži)
			9:30 Bzenec	Za + Věru Ženatovou k nedožitým 100 narozeninám a celou +rodinu s prosbou o zdraví a ochranu Panny Marie Bzenecké za živou rodinu křest: Tomáš Nožička
3	Út		18:00 Bzenec	Za Miroslava Vaňka manželku Vlastu a rodiče Vaňkovi a +++
4	St		7:30 Těmice	křížová cesta
			8:00 Těmice	Za + manžela, živou a + rodinu Oravovu a Kuchařovu
5	Čt		16:30 Domanín	křížová cesta (vedou ministranti)
			17:00 Domanín	Za dvoje + rodiče, jejich + děti a vnuky, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
6	Pá	První pátek v měsíci	15:00 Domanín	Adorace + příležitost ke sv. smíření
			16:00 Domanín	Za + Marii Zbořilovou a její + sourozence a rodiče, za + rodiče Marii a Josefa Vandovy a jejich + sourozence, za dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Vandovu
			17:00 Bzenec	Adorace + příležitost ke sv. smíření
			18:00 Bzenec	Za + Anežku s prosbou Boží o požehnání pro živou rodinu a ochranu Anděla strážného
8	Ne	2. Neděle postní	7:30 Domanín	křížová cesta (vede Schola)
			8:00 Domanín	Poděkování za 85 let a 60 let života, za + manžela, dvoje + rodiče a + bratra
			9:00 Bzenec	křížová cesta (vedou rodiny s dětmi)
			9:30 Bzenec	Za farní společenství
10	Út		18:00 Bzenec	Za + Annu Becherovou, manžela, rodiče a sourozenci Bimkovi
11	St		7:30 Těmice	křížová cesta
			8:00 Těmice	Za + rodinu Juříkovou a Zalešákovou, nemocnou osobu, pomoc Boží a ochranu Panny Marie
12	Čt		16:30 Domanín	křížová cesta (vedou ženy)
			17:00 Domanín	Za + Josefa, Marka, Jiřího a Václava
13	Pá		17:30 Bzenec	křížová cesta (vedou matky)
			18:00 Bzenec	Za Karla Ševčíka a rodiče Ševčíkovi, zemřelé bratry a duše v očistci
15	Ne	3. Neděle postní v Bzenci sbírka na lavice	7:30 Domanín	křížová cesta (vedou ministranti)
			8:00 Domanín	Za farní společenství
			9:00 Bzenec	křížová cesta (vede mládež farnosti)
			9:30 Bzenec	Za + manžela, syna a vnuka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
17	Út		18:00 Bzenec	Za + Libuši Žiřkovou a Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro její děti a jejich rodiny
18	St		7:30 Těmice	křížová cesta
			8:00 Těmice	Za muže z farnosti
19	Čt	Slavnost sv. Josefa	16:30 Domanín	křížová cesta (vedou muži)
			17:00 Domanín	Za muže z farnosti
			17:30 Bzenec	křížová cesta (vedou muži)
			18:00 Bzenec	Za Josefy Němečky, manželku a vnuky
20	Pá		17:30 Bzenec	křížová cesta (vedou ministranti)
			18:00 Bzenec	Za rodinu Exlovou a Taťákovou s prosbou o Boží pomoc
22	Ne	4. Neděle postní	7:30 Domanín	křížová cesta (vedou ženy)
			8:00 Domanín	Za + Zlatku s prosbou ochrany Panny Marie pro živou rodinu
			9:00 Bzenec	křížová cesta (vede Schola)
			9:30 Bzenec	Za rodinu Vozákovou a dar zdraví pro živou rodinu
24	Út		18:00 Bzenec	Za živou a + rodinu Gazárkovou a Třetinovou a +++

25	St	Slavnost Zvěstování Páně Den modliteb za počatý život	8:00 Těmice	Za dvoje + rodiče, poděkování Panně Marii za přijatá dobrodiní, dar zdraví a pomoc Boží při studiu
			17:00 Domanín	Za + Jiřinu a Antonína, s prosbou o Boží pomoc pro rodinu
			18:00 Bzenec	Za nenarozené děti
26	Čt	mše sv. pro děti	16:30 Domanín	křížová cesta (vedou děti)
			17:00 Domanín	Za Barunku s prosbou o dar zdraví, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
27	Pá	mše sv. pro děti	17:30 Bzenec	křížová cesta (vedou děti)
			18:00 Bzenec	Za + otce, manžela a švagry s prosbou o Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
29	Ne	5. Neděle postní změna času	7.30 Domanín	křížová cesta (vedou ministranti)
			8:00 Domanín	Za farní společenství
			9:00 Bzenec	křížová cesta (vedou ministranti)
			9:30 Bzenec	Za + rodiče Ludmilu a Abise a poděkováním za ochranu pro živou rodinu
31	Út		18:00 Bzenec	Za + P. Jaroslava Cigoše a jeho rodinu

Když se řekne půst? P. Vojtěch Kodet

A proč se postit? Co od půstu máme očekávat a jak ho dnešnímu člověku předložit?

Všechna náboženství, která jsou projevem hledání Boha, počítají s postem jako s prostředkem očištění, vnitřního sjednocení, projevem pokání a cesty k vnitřní svobodě. V křesťanství, které zde navázalo na starozákonní tradici, má půst ale ještě jeden velmi důležitý rozměr – z hlediska víry dokonce ten nejdůležitější. Je projevem touhy po Bohu, pokory před Bohem a ve spojení s prosebnou modlitbou i projevem lásky k druhým. Nejde tedy jen o asketický výkon, který by člověku navozoval příjemný duševní pocit nebo uspokojení z překonání sebe sama. Pro nás křesťany je půst především výrazem touhy předstoupit před Boha s vírou a oddaností, s vědomím bytostné závislosti na něm a s očekáváním jeho zásahu do života našeho nebo našich drahých. Je vyjádřením touhy po setkání s ním. Ve spojení s modlitbou nás také půst pro toto setkání disponuje. V mnišské tradici je vnímán jako jeden z důležitých prostředků dosažení čistoty srdce, tedy vnitřního spojení s Bohem v lásce.

Když je půst důležitý, proč jej církev dnes tak málo doporučuje?

Lze to pochopit vzhledem k dřívější přísné praxi postu, spojené s množstvím příkazů a zákazů. To vyvolalo kyvadlovou reakci v odklonu od předpisů a kladení důrazu na duchovní rozměr postu. Od starokřesťanských dob byly postním dnem středa a pátek, na památku Kristova zatčení a smrti. Později se zavedl půst před Velikonocemi, nejprve několikadenní, pak ve Svatém týdnu a potom se vztahoval na celou dobu postní. Praktikoval se také před přijetím i udílením svátostí. Pozůstatky této praxe najdeme ještě v některých řeholních komunitách. Církev nadále půst doporučuje všem křesťanům, ale je závazný jen dva dny v roce. Větší důraz je kladen na vlastní svobodu a zodpovědnost každého jednotlivce.

Nakolik je důležité, aby byl půst skutečně postem od jídla? Nemá stejný, nebo dokonce větší význam půst od různých zálib? Půst ve vlastním slova smyslu je vždy zdržení se jídla, popřípadě pití. To, že se v poslední době klade důraz především na jeho duchovní rozměr, často končí tím, že se vlastně žádný půst nekoná.

Štřídmost či zdrženlivost ve věcech, které nás zotročují (například nemírné sledování televize, počítačové hry, alkohol nebo jakýkoli druh závislosti) má veliký význam pro svobodu člověka. Taková zdrženlivost je vnímána jako léčebný prostředek duše i těla a cesta k vnitřnímu osvobození. Vede k hlubšímu poznání sebe sama, vlastních limitů a ukáže, na čem jsem v životě vlastně závislý.

Co když ale taková zdrženlivost – ať už od jídla nebo jiných věcí – způsobí, že ten, který se postí, je podrážděný a nepříjemný svému okolí? Má takový půst smysl?

Často slyším, že je lepší se nepostit a být laskavý, než se postit a být protivný ke všem kolem sebe. Něco na tom je. To, že se postíme, nás neosvobozuje od největšího přikázání lásky, ba naopak. A my bychom měli na prvním místě dbát na to, abychom byli lidmi lásky. V padesáté osmé kapitole knihy proroka Izaiáše čteme, že pravý půst nespočívá v tom, že se člověk navenek pokořuje, ale že je milosrdný k druhým a nezavírá srdce před potřebnými. Na druhou stranu je třeba říci, že kdo se brání špatné náladě jen tím, že se dobře nají a napije, nikdy nenajde pravou příčinu své náladovosti a nemůže se změnit. Jen když na čas odložím všechna svá náhražková uspokojení, poznám o sobě pravdu a mohu se sebou něco vážně dělat. Jinak to zlé a nevědomé ve mně bude sílit a jednou v daleko větší míře vyjde napovrch. Je to právě půst, který nám pomáhá odhalit to, co nás zevnitř ohrožuje. Ale nejen to: je-li spojen s opravdovou modlitbou, pak Boží milost člověka skutečně proměňuje a zjemňuje. Po několika dnech takového postu je i tvář člověka zvláště prozářena a zklidněná, a to je obraz nového pokoje v srdci.

Jak se tedy správně postit?

Správně se postí ten, kdo se pro to rozhodl svobodně, bez postranních úmyslů a zachovává určitou míru rozumnosti a zodpovědnosti ke svému zdraví. Je velmi důležité, abychom půst prožívali nejen ve spojení s modlitbou, ale také se vztahem k druhým lidem. Tradičně půst, modlitba a milosrdenství patří nedílně k sobě. Například v Itálii v době postní lidé v kostele sbírají potraviny, které se postem ušetří, aby je pak rozdali chudým rodinám. V klášterech oddělí peníze, ušetřené v den postu, na dobročinný účel. Podle učení církevních otců je půst duší modlitby a modlitba duší postu. Půst sám pak nevydává plody, není-li zavlažován milosrdenstvím. To však musím projevovat nejen k druhým, ale i k sobě. Proto je důležité, aby moje rozhodnutí pro půst nemělo příchut sebetrestání, ale bylo uděláno s radostí.